

Gurdwaras in the sawmill towns of B.C.

Paldi Sikh Temple

Front view of the original Paldi Sikh Temple
Joan Mayo Fonds, South Asian Canadian Digital Archive

Interior of the Paldi Sikh Temple
Paldi collection, South Asian Canadian Digital Archive

The Paldi Sikh Temple and Cemetery are provincially recognized under Section 18 of the Heritage Conservation Act, as they epitomize the Sikh rural experience in British Columbia. Paldi was a small, tight-knit logging community located between Duncan and Lake Cowichan on Vancouver Island. Originally, it was called Mayo Siding, but the name was later changed to Paldi, after the village in Punjab from where its founder, Mayo Singh, had migrated.

The town was established in 1916 by shareholders who purchased timber rights in the area — including Mayo Singh Manhas, his brother Ganea Singh Manhas, Attar Doman Singh, and Kapoor Singh Siddoo. As the town developed, it grew to include a lumber mill, the Mayo company store, a school, post office, a Japanese temple, bunkhouses for workers, and family housing for Sikh, Japanese, Chinese, and European labourers who worked in the mill.

The first gurdwara (Sikh temple) in Paldi opened in 1917, and a Japanese Buddhist temple followed in 1923. In 1949, India's first Prime Minister, Jawaharlal Nehru, visited Paldi during a tour of British Columbia. At its peak, Paldi was home to 1,500 people, but during the 1960s, when the Paldi sawmill closed, residents gradually moved away from this intercultural village. The original gurdwara was torn down and replaced by a new one in 1968, which continues to serve the community to this day. There's a small museum inside the langar hall, and community members still gather here every year on Canada Day.

ਪਾਲਦੀ ਸਿੱਖ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸਮਾਧਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰੀਟੇਜ ਸੰਰਕਸ਼ਣ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਅਧੀਨ ਖੁੰਤੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਪੇਂਡੂ ਜੀਵਨ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਨਮੂਨਾਗੀਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਾਲਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ, ਗੁੱਝੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਚਿਰਾਈ ਭਾਈਚਾਰਕ ਬਸਤੀ ਸੀ ਜੋ ਵੈਨਕੂਵਰ ਆਇਲੈਂਡ 'ਤੇ ਡੱਕਨ ਅਤੇ ਲੇਕ ਕਾਵਿੱਚਨ ਦਰਮਿਆਨ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਮਾਯੋ ਸਾਈਡਿੰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਨਾਂ ਪਾਲਦੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ — ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਇਸਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਮਾਯੋ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕਰਕੇ ਆਏ ਸਨ।

ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 1916 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਲਾਕੇ 'ਚ ਲੱਕੜ ਦੇ ਹੱਕ ਖਰੀਦੇ — ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਯੋ ਸਿੰਘ ਮਨਹਾਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਗਣਿਆ ਸਿੰਘ ਮਨਹਾਸ, ਅੱਤਰ ਦੋਮਨ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਸਿਦੂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਲੰਬਰ ਮਿਲ, ਮਾਯੋ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ, ਸਕੂਲ, ਡਾਕ ਘਰ, ਜਪਾਨੀ ਮੰਦਰ, ਕੰਮਿਆਂ ਲਈ ਬੰਕਹਾਊਸ ਅਤੇ ਸਿੱਖ, ਜਪਾਨੀ, ਚੀਨੀ ਅਤੇ ਯੂਰਪੀ ਮਜ਼ਦੂਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਬਣਾਈ ਗਈ।

ਪਾਲਦੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ 1917 ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਪਾਨੀ ਬੁੱਧ ਮੰਦਰ 1923 ਵਿੱਚ। 1949 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਜਵਾਹਰਲਾਲ ਨੇਹਰੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਪਾਲਦੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੇ ਚਰਮ 'ਤੇ, ਪਾਲਦੀ ਦੀ ਆਬਾਦੀ 1,500 ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਸੀ, ਪਰ 1960 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਪਾਲਦੀ ਦੀ ਲੰਬਰ ਮਿਲ ਬੰਦ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਲੋਕ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਹ ਇੰਟਰਕਲਚਰਲ ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਚਲੇ ਗਏ। ਪੁਰਾਣਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 1968 ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਵੀ ਲੰਗਰ ਹਾਲ 'ਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਹਰ ਸਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਡੇ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।